Al X-lea CONGRES

SUB CONDUCEREA PARTIDULUI, MIȘCAREA DE EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT SE DEZVOLTĂ NECONTENIT ȘI MULTILATERAL

„Se vor îmbunătăți de asemenea condițiile de muncă, precum și condițiile pentru odihnă și tratament, activitate turistică, educație fizică și sport".

(Din Proiectul de Directive al Congresului al X-lea al Partidului Comunist Român)

★

„Pentru a putea reprezenta cu cinste poporul nostru, pentru a putea participa la întreceri cu rezultate cît mai bune, antrenorii, conducerea sportului trebuie să asigure pregătirea permanentă an de an, lună de lună, a sportivilor".

„Noi sîntem convinși că tineretul român poate dobîndi și în domeniul sportului rezultate superioare".

(Din cuvîntarea tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU la festivitatea de premiere a olimpicilor).

★

„Educația fizică și sportul în Republica Socialistă România constituie activități de interes național"

„Educația fizică și sportul contribuie la menținerea și întărirea sănătății, creșterea capacităților fizice și intelectuale, buna folosire a timpului liber, dezvoltarea armonioasă fizică și morală a populației"

(Din Legea cu privire la dezvoltarea activității de educație fizică și sport).

★

„In viața societății moderne a crescut rolul educației fizice și sportului în întărirea sănătății, în sporirea capacităților fizice și intelectuale ale populației, în dezvoltarea armonioasă, fizică și morală a tineretului".

„...Dezvoltarea sportului și turismului în timpul liber al maselor de oameni ai muncii au devenit importante probleme sociale"

(Din expunerea la Proiectul de Lege cu privire la dezvoltarea activității de educație fizică și sport, prezentată în Sesiunea Marii Adunări Naționale din decembrie 1967).

★

„Dezvoltarea largă a sportului de masă presupune deplina înțelegere a rolului social al sportului, a importanței sale în societatea noastră"

„Cu cît activitatea sportivă cunoaște o amploare mai mare, cu atît se îmbunătățesc caracteristicile biologice ale poporului".

„Sportul înseamnă sănătate și călire fizică, energie și capacitate sporită de muncă, înseamnă recreare și destindere, compensarea eforturilor intelectuale tot mai mari, solicitate omului zilelor noastre".

„Sportul de masă formează baza sigură a sportului de performanță, singurul rezervor care-l poate alimenta continuu cu talente".

„Dezvoltarea pe toate planurile a mișcării noastre sportive impune, ca o cerință de însemnătate primordială, asigurarea în viața sportivă a unei atmosfere de principialitate, de intransigență față de orice fenomene străine eticii sportive și cetățenești"

(Din Salutul C.C. al P.C.R. și Consiliului de Miniștri la Conferința pe țară a U.C.F.S.).

SPIRITUL SPORTULUI

de Eugen BARBU

Cineva, un scriitor glumeț, a vrut să înmulțească numărul celor care au practicat sportul și în excesul său de zel i-a adăugat la numărul eroilor aerului, cum a fost marele Saint Exupery și pe pescari și vînători. Nu vreau să polemizez cu finul meu coleg, dar alta este să tii o undiță și să aștepți plăcut la umbră, trăgînd cîte un pac de tiutun bun și alta să sări cu parașuta. Sport să fie îndeletnicirea agreabilă de a aștepta la un șanț iepurele gonit cu toaca și să-l răpui cu alice ? Parcă nu seamănă cu riscul de a trece printr-un zid de oameni pentru a aseza un balon de rugby dincolo de o abstractă linie de var. Vedeți dumneavoastră, a trage în talgere presupune un risc : acela de a fi ostenit și de a te lăsa înșelat de mecanica aruncării lor, chiar dacă e declanșată electric. Sportul nu este numai o plăcere.

Iubitul meu coleg cita un cuvînt splendid al lui Paul Vialar, pe care îmi permit să-l recitez : „Spiritul, spiritul sportului trebuie să fie, totodată o disciplină și o morală". Și-atunci e tot una să tragi într-o rață care face plimbarea sa ritualâ după hrană sau să cauți să sări în careu la o minge înaltă, pîndit de patru fundași, capabili cîteodată să te lovească pe nevăzute în gleznele nevinovate ?

Nu vreau să fac delimitări și să propun interzicerea pescuitului și a vînătorii. Doamne ferește, dar nu-mi plac categorisirile arbitrare. Așadar, a privi o coridă e altceva decît a omorî un taur în arenă, a străbate un deșert sau o calotă de gheață numai pentru a înfige un drapel într-un gorgan de nisip sau de zăpadă presupune o performanță și-atunci avem de-a face cu sportul, a călători cu yachtul în sunete de transistori este altceva cu a întrece un caiac advers cu ajutorul propriei energii. A cuceri un munte cu sudoarea frunții și cu riscul de a rătăci cărarea care duce în vîrf e altceva cu a te sui într-un ski-lift. A coborî pe două doage de lemn unse cu ceară e altceva decît a te da cu săniuța. A sări de pe o trambulină sau a ciștiga un **bras** este sport, a face baie e cu totul altceva. Săritorul cu prăjina cînd urcă pe o cordeluță de sticlă flexibilă spre stacheta așezată la cinci metri înălțime, nu se dă în leagăn. El luptă împotriva unei rezistențe, a unei distanțe verticale, a unei obscurități. Boxerul care primește pumni, fie ei și amatori și înveliți în mănuși de piele, face sport pentru că riscă să fie trimis la podea de forța celui din fața sa, omul care dă palme nu face nimic decît coboară pe scara zoologică. A lupta cu crosa pe gheață pentru această abstracțiune care se numește **gol** în toate disciplinele stadioanelor unde se întrebuințează mingea sau faimosul puk, e altceva decît a te îmbrînci pe un maidan. A introduce prin luptă corp la corp un balon într-un coș de baschet este altceva cu a juca bile. A muta piesele pe o masă de șah, presupune un sport al creierului adică cu totul altceva decît, să spunem a strînge timbre, ocupație, la urma urmelor onorabilă.

Așadar spiritul sportului...

A te întrece, a fi mai sus, a ochi mai bine, a fi mai dibaci, a marca, a întrece, a învinge, a fi demn, a fi victorios, a ști să pierzi cu zîmbetul pe buze, a fi nobil, a te perfecționa, a te moraliza prin a recunoaște că altul e mai capabil decît tine, cel puțin azi, ieri sau mîine. Dar pentru sportivul de rasă există totdeauna un **Poimline de aur**, al său, al viitorului, al credinței.

Spiritul sportului : ce cuvînt hrănitor, ce cuvînt nobil, ce speranță, ce dăruire, ce dragoste pentru perfecțiune !

Spiritul sportului : a nu obosi, a spera, a te întrece mereu, chiar dacă vei fi al doilea.

Spiritul sportului : a crede că o dată vei fi primul.

Spiritul sportului : a cuceri, a învinge, a fi mai bun.

Spiritul sportului : a face dintr-o activitate gratuită, o etică.

Marele forum al partidului și al țării — CONGRESUL AL X-LEA, care începe chiar astăzi — va așeza o nouă piatră la puternica temelie socialistă zidită în acești ani luminoși.

Țara întreagă privește cu mîndrie la realizările înfăptuite pînă acum și scrutează cu optimism viitorul.

Sportul — spiritul lui competitiv, vădit în toate domeniile — va contribui și el cu binefacerile sale.

(Urmare din pag. 1)

exercițiilor fizice și sportului de masă, îndeosebi în rîndurile tineretului. Pentru realizarea acestui important obiectiv au fost dezvoltate cele mai eficiente forme de atragere a maselor largi în activitatea sportivă de masă. Astfel, paralel cu preocuparea pentru îmbunătățirea modului de organizare și desfășurare a campionatelor interne ale asociațiilor sportive, a întrecerilor pentru cucerirea cupelor pe ramuri de producție sau pentru obținerea Insignei de polisportiv, a duminicilor cultural-sportive la sate etc, a fost acordată o atenție deosebită introducerii și răspîndirii unor noi forme și activități competiționale de cuprindere organizată a cetățenilor în practicarea exercițiilor fizice și sportului de masă, cum ar fi : gimnastica de înviorare în căminele și internatele școlare și universitare, Crosul tineretului, Cupa tineretului de la sate, Săniuța de argint, practicarea sub formă de agrement a înotului, schiului, patinajului, tenisului de cîmp și a altor ramuri de sport. O mare dezvoltare a continuat să înregistreze activitatea turistică, cu atît de binecunoscutele ei valențe de sănătate și cultură.

Toate acestea au căpătat amploare îndeosebi în urma reorganizării mișcării sportive, extinzîndu-se rapid în toate județele țării și determinînd peste tot o substanțială creștere a volumului și calității sportului de masă.

Tot în această perioadă s-a manifestat, pe deplin, rolul activ al campionatelor naționale și al diferitelor competiții internaționale în răspîndirea și practicarea unor ramuri sportive mai puțin dezvoltate la noi.

Există astăzi în sportul românesc o bază organizatorică puternic consolidată, o largă rețea de organe și organizații sportive, cu maturitate și experiență : 31 de federații de specialitate, la care sînt afiliate 8 147 de secții, 5 854 de asociații sportive, 73 de cluburi de performanță, 33 de școli sportive independente și 64 organizate pe lîngă diferite licee, precum și 16 licee cu program special de educație fizică, ceea ce a permis, printre altele, și extinderea necontenită a sistemului competițional oficial care astăzi se organizează la 35 de ramuri sportive și cuprinde anual peste 12 000 de formații, respectiv 233 000 de sportivi participanți.

După Conferința pe țară a mișcării sportive, în lumina prevederilor din Legea sportului, Consiliul Național pentru Educație Fizică și Sport a inițiat — concepție inovatoare — întocmirea planurilor de dezvoltare a activității sportive de masă și de performanță pe doi ani și de perspectivă — în domeniul performanțelor — pînă în 1972, incluzînd și jocurile Olimpice de la München. A fost astfel eșalonat un program multilateral care să răspundă cît mai bine sarcinilor actuale, de mare răspundere, încredințate de partid mișcării de educație fizică și sport.

Avînd o trainică bază de masă, un cadru organizatoric bine consolidat, un sistem competițional în continuă perfecționare, folosind eficient ultimele cuceriri ale științei, sportul românesc a cunoscut în acești ani și o vertiginoasă ascensiune în domeniul performanțelor, reușind să se facă apreciat în mod deosebit pe plan internațional.

În satul olimpic din Ciudad de Mexico se înalță drapelul de stat al Republicii Socialiste România.
El va flutura de trei ori pe cel mai înalt catarg în semn de cinstire pentru victoriile purtătorilor ecusonului tricolor.

Remarcabil, înainte de toate, este faptul că această afirmare vizează nu numai ramuri sportive cu oarecare tradiție ci și discipline care numai în acești ani au început să fie practicate la noi la nivelul performanțelor : handbal, caiac-canoe, volei, parașutism ș.a. De aceea se poate aprecia că principalul succes al sportului nostru de performanță este afirmarea sportivului multilaterală în arena europeană și mondială.

Sînt cunoscute modestele rezultate obținute de sportivii români la competițiile de amploare dinaintea anului 1944. În noile condiții de dezvoltare și progres, de valorificare a marilor talente cu care este înzestrat tineretul, în ultimul sfert de veac au fost obținute succese aproape incomparabile cu cele din trecut. În cei 25 de ani de viață nouă, pe care întreaga țară se pregătește să-i aniverseze sărbătorește, tricolorii români au cucerit 140 de medalii la campionatele mondiale de seniori și tineret și peste 260 locuri I la campionatele europene.

La fel de convingător se prezintă și bilanțul participărilor olimpice ale sportivilor români. Pînă în 1944 — doar două medalii, una de argint, la călărie, și una de bronz, la rugby, ornau vitrina modestă a sportului nostru. Din 1952 — prima noastră prezență olimpică după război — și pînă astăzi reprezentanții României la Jocurile Olimpice — în condițiile în care aceste mari întreceri sportive ale lumii moderne au reunit peste 100 de țări — au cucerit 14 medalii de aur, 16 de argint și 24 de bronz. Aceste succese au situat România, la ultimele ediții ale J.O., între locurile 10—13 în clasamentele neoficiale pe puncte și medalii.

În acest fel, printr-o participare largă și de prestigiu a echipelor românești la competiții desfășurate pe toate continentele lumii, ca și prin găzduirea caldă, prietenească a delegațiilor sportive venite în țara noastră de pe toate meridianele globului, mișcarea noastră sportivă a devenit un factor activ de consolidare continuă a relațiilor cu sportivii țărilor socialiste, de cunoaștere și apropriere a tineretului din toată lumea, de întărire a păcii, înscriindu-se astfel pe linia politicii externe a partidului și statului nostru.

Succesele amintite și care reprezintă numai o parte din bilanțul general al mișcării sportive, nu puteau fi obținute fără o creștere corespunzătoare a bazei materiale a activității de educație fizică și sport.

Iată un domeniu în care cifrele au cea mai mare putere de convingere. Am să amintesc doar că în bugetul C.N.E.F.S. pe perioada 1966—1970 au fost prevăzute 264 milioane lei pentru investiții, amenajări și reparații de baze sportive, ceea ce reprezintă, față de cincinalul anterior, un spor de peste 50 la sută. De subliniat faptul că în ultimii ani în principalele puncte turistice ale munților noștri au apărut schi-lifturi și alte asemenea instalații și că în viitorul apropiat astfel de amenajări vor fi realizate în număr considerabil sporit, prin colaborarea dintre O.N.T. și C.N.E.F.S.

Îmbunătățirea necontenită a mijloacelor tehnice afectate turismului îngăduie dezvoltarea acestei activități recreative pusă în slujba întăririi sănătății și ridicării nivelului cultural al populației.

Stadionul „23 August", plămădit din muncă și din entuziasm în mai puțin de 100 de zile, principala bază sportivă a României

Paralel cu acțiunea de întărire a bazei materiale prin construcții realizate pe baza fondurilor alocate pe plan central din bugetele C.N.E.F.S., U.G.S.R., Ministerului Învățămîntului și altor ministere, departamente și organe centrale, s-au desfășurat și se desfășoară într-o atmosferă de entuziasm, întreceri între școli, orașe, comune, județe — începînd de anul trecut a fost inițiată o eficientă acțiune de amenajare și gospodărire a bazelor sportive — pentru construirea unui număr cît mai mare de terenuri simple, ceea ce a constituit un real sprijin mai ales pentru dezvoltarea activității sportive de masă.

Hotărîtoare, în egală măsură, pentru obținerea unor asemenea succese au fost și eforturile susținute pentru formarea unui număr tot mai mare, și cu o calificare superioară, de cadre tehnice, care să asigure competent aplicarea celor mai eficiente metode atît în activitățile sportive de masă, cît și în pregătirea echipelor și sportivilor de performanță. În acest sfert de veac, în cadrul I.E.F.S. și al Institutelor pedagogice au fost pregătiți sute și mii de specialiști care aduc astăzi un aport considerabil la dezvoltarea mișcării noastre de educație fizică și sport și care la multe discipline — caiac-canoe, lupte, rugby — au creat o recunoscută și apreciată școală românească de selecționare și pregătire a marilor performeri.

Măsurile luate în ultima vreme pentru perfecționarea și modernizarea procesului de pregătire, pe baza experienței proprii și internaționale, crearea în acești ani a Centrului de Cercetări științifice și a Centrului de medicină sportivă, a cabinetelor metodice județene și din cluburi, au dus — de asemenea — la creșterea performanțelor sportive românești.

În acești ani de bilanț a crescut considerabil și activitatea editorială de specialitate, pusă deopotrivă în slujba răspîndirii noțiunilor despre practicarea exercițiilor fizice și sportului la toate nivelele — copii, juniori, seniori ș.a. — cît și pentru perfecționarea măiestriei sportive.

Din 1949 și pînă astăzi au fost publicate peste 800 de titluri de lucrări din cele mai diferite domenii ale mișcării sportive, ajungîndu-se ca în perioada 1961—1969 un procent de aproape 90% din lucrările editate să fie originale, împărtășind experiența, cunoștințele și priceperea specialiștilor români.

Schițînd doar bilanțul acestui sfert de veac de impetuoasă și multilaterală dezvoltare a sportului românesc, condus și permanent îndrumat de partid, sîntem conștienți — și mîndri totodată — de misiunea de onoare care ne-a fost, în continuare, încredințată de partid.

Sarcini mari și de răspundere stau în fața noastră în perioada care urmează, potrivit cerințelor din documentele premergătoare ale Congresului al X-lea al Partidului Comunist Român. Dezvoltarea și mai impetuoasă a economiei țării pe drumul construcției socialismului și a comunismului cere oameni și mai viguroși, cu o cultură tot mai aleasă, capabili să transpună în viață noile sarcini.

Iată de ce în atenția noastră va sta necesitatea perfecționării la nivelul cerințelor actuale a stilului de muncă, începînd de la Consiliul Național pentru Educație Fizică și Sport și pînă la ultima unitate sportivă, întărirea spiritului de responsabilitate al tuturor lucrătorilor mișcării sportive, promovarea inițiativei și intransigenței față de tot ceea ce frînează mersul nostru înainte.

Eforturile noastre se vor îndrepta spre dezvoltarea în toate direcțiile a sportului de masă și de performanță, spre creșterea numărului celor atrași în practicarea exercițiilor fizice și sportului, prin aceasta contribuind activ la menținerea și întărirea sănătății oamenilor muncii de toate categoriile și vîrstele. În același timp, este necesar să ridicăm la un nivel mereu mai înalt performanțele sportive, pentru ca rezultatele activității noastre să se înscrie în progresul general al țării, să contribuie la consolidarea necontenită a prestigiului internațional al României socialiste.

Vom continua să luăm măsuri pentru perfecționarea muncii federațiilor, a consiliilor județene și comisiilor pe ramură de sport, a cluburilor și asociațiilor.

Paralel cu dezvoltarea bazei materiale a mișcării sportive prin noi construcții prevăzute în planurile de perspectivă, va trebui să folosim baza materială existentă a mișcării sportive cu mai mult spirit gospodăresc, mai rațional, asigurînd creșterea numărului celor ce se folosesc de ea. Se va pune un accent deosebit pe creșterea veniturilor proprii ale mișcării sportive, pentru a crea condiții și mai bune desfășurării activității sportive de masă și de performanță.

Întrecerea inițiată între consiliile județene va fi dinamizată pentru a contribui la răspîndirea tot mai largă a exercițiilor fizice și sportului în rîndul oamenilor muncii de la orașe și sate, la ridicarea valorii performanțelor, la amenajarea a cît mai multor terenuri sportive simple, în cartiere, la sate, pe lîngă școli și locuri de agrement.

Vom acorda, în continuare, toată atenția sportului școlar, juniorilor, muncii de perspectivă pentru selecționarea și pregătirea viitorilor performeri care să poată reprezenta cu cinste România socialistă la cele mai mari confruntări sportive.

Un sprijin, în direcția îndeplinirii acestor importante sarcini, îl poate primi — mai eficient ca pînă acum — mișcarea sportivă dacă scriitorii, poeții, textierii, artiștii plastici sau alți oameni de artă și cultură, atît de apropiați și de îndrăgiți de masa tineretului ar transmite mai mult prin farmecul versului, al prozei sau al cîntecului frumusețile și valențele sociale ale vieții de pe stadioane și din sălile de sport.

În îndeplinirea sarcinilor încredințate de partid mișcării sportive, un rol de seamă va avea perfecționarea neîncetată a conlucrării, la toate nivele, dintre organizațiile și instituțiile obștești și de stat care au fost investite prin lege să răspundă de dezvoltarea activității de educație fizică și sport. Alături de toți ceilalți oameni ai muncii, sportivii și întregul activ al mișcării sportive își exprimă dragostea fierbinte și atașamentul nețărmurit față de partidul iubit, de conducerea sa în frunte cu cel mai îndrăgit fiu al poporului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, și sînt gata să dea viață hotărîrilor ce se vor adopta la cel de al X-lea Congres al Partidului Comunist Român.

Trec sportivii purtînd steme dragi : a PATRIEI și a PARTIDULUI.
O imagine de la deschiderea campionatelor naționale școlare, pe stadionul Tineretului, din Capitală.